

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 10. oktobra 2013 *

„Državljanstvo Unije — Člena 20 PDEU in 21 PDEU — Direktiva 2004/38/ES — Pravica do prebivanja državljana tretje države, ki je prednik v ravni črti mladoletnih državljanov Unije — Državljana Unije, ki sta bila rojena v državi članici, ki ni država članica njunega državljanstva in ki nista uresničevala svoje pravice do prostega gibanja — Temeljne pravice“

V zadevi C-86/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour administrative (Luksemburg) z odločbo z dne 16. februarja 2012, ki je prispela na Sodišče 20. februarja 2012, v postopku

Adzo Domenyo Alokpa,

Jarel Moudoulou,

Eja Moudoulou

proti

Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot in A. Arabadžiev, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. januarja 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za A. D. Alokpa in njena sinova Jarela in Ejaja Moudoulou A. Fatholahzadeh in S. Freyermuth, odvetnika,
- za luksemburško vlado P. Frantzen in C. Schiltz, agenta, skupaj z L. Maniewskim, odvetnikom,
- za belgijsko vlado T. Materne in C. Pochet, agenta,

* Jezik postopka: francoščina.

- za češko vlado M. Smolek in J. Vlácil, agenta,
- za nemško vlado T. Henze, N. Graf Vitzthum in A. Wiedmann, agenti,
- za grško vlado T. Papadopoulou, agentka,
- za litovsko vlado D. Kriauciūnas in V. Balčiūnaitė, agenta,
- za nizozemsko vlado M. Bulterman in C. Wissels, agentki,
- za poljsko vlado B. Majczyna in M. Szpunar, agenta,
- za Evropsko komisijo D. Maidani in C. Tufvesson, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. marca 2013

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago določb členov 20 PDEU in 21 PDEU ter Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A.D. Alokpa in njenima otrokoma Jarelom in Ejo Moudoulou na eni strani ter ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration (minister za delo, zaposlovanje in priseljevanje, v nadaljevanju: minister) na drugi zaradi odločbe, s katero je ta A.D. Alokpa zavrnil pravico do prebivanja v Luksemburgu in odredil, naj zapusti ozemlje te države članice.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktivi 2003/86/ES in 2003/109/ES

- 3 V skladu s členom 1 Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224) in s členom 1(a) Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272) je namen teh direktiv določitev pogojev za uveljavljanje pravice do združitve družine za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic, in pogojev za dodeljevanje in odvzem statusa rezidenta za daljši čas, ki ga zagotavlja država članica državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo na njenem ozemlju, ter z njim povezanih pravic.

Direktiva 2004/38

4 Člen 2 Direktive 2004/38, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa:

„Za namene te direktive:

1. ‚Državljan Unije‘ pomeni vsako osebo, ki ima državljanstvo države članice;

2. ‚Družinski član‘ pomeni:

[...]

(d) vzdrževane prednike v ravni črti in vzdrževane prednike v ravni črti zakonca ali partnerja, opredeljenega v točki (b).

3. ‚Država članica gostiteljica‘ pomeni državo članico, v katero se državljan Unije preseli z namenom uresničevanja svoje pravice do prostega gibanja in prebivanja.“

5 Člen 3(1) Direktive 2004/38, naslovljen „Upravičenci“, določa:

„Ta direktiva se uporablja za vse državljane Unije, ki se preselijo ali prebivajo v državi članici razen v tisti državi, katere državljani so, in za njihove družinske člane, kot opredeljene v točki 2 člena 2, ki jih spremljajo ali se jim pridružijo.“

6 Člen 7 te direktive, naslovljen „Pravica do prebivanja za več kot tri mesece“, določa:

„1. Vsi državljani Unije imajo pravico prebivati na ozemlju druge države članice v obdobju, daljšem od treh mesecev če:

(a) so delavci ali samozaposlene osebe v državi članici gostiteljici ali

(b) imajo dovolj sredstev zase in za svoje družinske člane, da med njihovim prebivanjem ne bodo postali breme sistema socialne pomoči v državi članici gostiteljici in če imajo celovito zavarovalno kritje za primer bolezni v državi članici gostiteljici ali

(c)

— so vpisani v zasebno ali javno ustanovo, ki jo država članica gostiteljica pooblasti ali financira na osnovi svoje zakonodaje ali upravne prakse, prvenstveno z namenom, da študirajo, kar vključuje poklicno usposabljanje, in

— imajo celovito zavarovalno kritje za primer bolezni v državi članici gostiteljici in zagotovijo ustreznemu nacionalnemu organu, z izjavo ali na kakšen drug enakovreden način, ki ga lahko izberejo, da imajo dovolj sredstev zase in za svoje družinske člane, da med njihovim prebivanjem ne bodo postali breme sistema socialne pomoči v državi članici gostiteljici ali

(d) so družinski člani, ki spremljajo ali so se pridružili državljanu Unije, ki izpolnjuje pogoje, navedene v točkah (a), (b) ali (c).

2. Pravica do prebivanja, predvidena v odstavku 1, se razširi na družinske člane, ki niso državljani države članice in ki spremljajo ali so se pridružili državljanu Unije v državi članici gostiteljici, pod pogojem da takšen državljan Unije izpolnjuje pogoje, navedene v odstavku 1(a), (b) ali (c).

[...]“

Luksemburško pravo

7 Namen Loi du 29 août 2008 portant sur la libre circulation des personnes et l'immigration (zakona z dne 29. avgusta 2008 o prostem gibanju oseb in priseljivanju, *Mémorial A* 2008, str. 2024, v nadaljevanju: zakon o prostem gibanju) je prenos direktiv 2003/86 in 2004/38 v luksemburški pravni red.

8 Člen 6 tega zakona določa:

„(1) Državljan Unije ima pravico do prebivanja na ozemlju za več kot tri mesece, če izpolnjuje enega od teh pogojev:

1. je delavec ali samozaposlena oseba;
2. ima dovolj sredstev zase in za svoje družinske člane, kakor so opredeljeni v členu 12, ne da bi postali breme sistema socialne pomoči, in če ima zavarovalno kritje za primer bolezni;
3. je vpisan v javno ali zasebno izobraževalno ustanovo, ki jo Veliko vojvodstvo Luksemburg v skladu s svojimi veljavnimi zakoni in drugimi predpisi pooblasti, prvenstveno z namenom, da študira ali da se v okviru tega poklicno usposablja, pri čemer mora zagotoviti, da ima dovolj sredstev zase in za svoje družinske člane, da ne bi postali breme sistema socialne pomoči, in da imajo zavarovalno kritje za primer bolezni.

(2) Predpis Velikega vojvodstva določi sredstva, ki se zahtevajo v točkah 2 in 3 zgoraj navedenega odstavka (1), in način njihovega dokazovanja.

[...]“

9 Člen 12 navedenega zakona določa:

„(1) Za družinske člane se štejejo:

[...]

d) vzdrževani predniki v ravni črti državljana Unije in vzdrževani predniki v ravni črti zakonca ali partnerja iz točke (b).

(2) Minister lahko kateremu koli družinskemu članu, ki ni zajet z opredelitvijo iz odstavka (1), ne glede na njegovo državljanstvo dovoli, da prebiva na ozemlju, če izpolnjuje enega od teh pogojev:

1. da je bil v državi, iz katere prihaja, vzdrževana oseba ali član gospodinjstva državljana Unije, ki ima temeljno pravico do prebivanja;
2. da mora državljan Unije nuditi osebno nego zadevnemu družinskemu članu, kadar resni zdravstveni razlogi to zahtevajo.

Prošnja za vstop in prebivanje družinskih članov, navedenih v zgornjem pododstavku, se temeljito preuči ob upoštevanju njihovih osebnih razmer.

[...]“

10 Člen 103 tega zakona določa:

„Pred sprejetjem odločbe o zavrnitvi prebivanja, preklicu ali zavrnitvi podaljšanja dovoljenja za prebivanje ali odločbe o izgonu z ozemlja zoper državljana tretje države, minister zlasti upošteva, koliko časa je zadevna oseba bivala na luksemburškem ozemlju, njeno starost, zdravstveno stanje, družinske in ekonomske razmere, socialno in kulturno vključenost v državi in obseg njenih vezi z državo izvora, razen če prisotnost te osebe pomeni grožnjo za javni red ali varnost.

Nobene odločbe o izgonu z ozemlja, razen tiste, ki temelji na resnih razlogih javne varnosti, ni mogoče sprejeti proti mladoletniku brez spremstva zakonitega zastopnika, razen če je izgon nujen zaradi njegovega interesa.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 11 D. A. Alokpa, togoška državljanica, je 21. novembra 2006 pri luksemburških organih vložila prošnjo za mednarodno zaščito v smislu Loi relative au droit d'asile et à des formes complémentaires de protection (zakona z dne 5. maja 2006 o pravici do azila in dodatnih oblikah mednarodne zaščite (*Mémorial A* 2006, str. 1402)). Organi so to prošnjo zavrnili, njihovo odločbo pa so potrdila luksemburška sodišča.
- 12 D. A. Alokpa je nato pri teh organih vložila prošnjo za pridobitev statusa toleriranja. Čeprav je bila ta prošnja z odločbo najprej zavrnjena, je bila ponovno preučena, ta status pa je bil A. D. Alokpa dodeljen do 31. decembra 2008, ker je zadevna oseba 17. avgusta 2008 v Luxembourg rodila dvojčka in ker sta ta zaradi prezgodnjega rojstva potrebovala nego.
- 13 Otroka D. A. Alokpa je ob izdaji rojstnih listov priznal J. Moudoulou, francoski državljan. Otroka imata francosko državljanstvo ter sta jima bila 15. maja 2009 in 4. junija 2009 izdana francoska potna lista in nacionalni osebni izkaznici.
- 14 Medtem so luksemburški organi prošnjo A. D. Alokpa za podaljšanje statusa toleriranja zavrnili, vendar so ji odobrili odlog odstranitve, ki je veljal do 5. junija 2010 in ki potem ni bil podaljšan.
- 15 D. A. Alokpa je 6. maja 2010 vložila prošnjo za dovoljenje za prebivanje v skladu z zakonom o prostem gibanju. V odgovor na zahtevo ministra po dodatnih informacijah je D. A. Alokpa navedla, da se z otrokoma ne more nastaniti na francoskem ozemlju, na katerem stalno prebiva njun oče, ker z njim nima nikakršnih stikov in ker navedena otroka zaradi prezgodnjega rojstva potrebujeta zdravniško oskrbo v Luksemburgu. Minister je z odločbo z dne 14. oktobra 2010 to prošnjo zavril.
- 16 Iz te odločbe je razvidno, prvič, da D. A. Alokpa, ker je pravica do prebivanja članov družine državljana Unije omejena na njegove prednike v ravni črti, ki jih vzdržuje, tega pogoja ne izpolnjuje. Drugič, tudi otroka D. A. Alokpa ne izpolnujeta pogojev, ki so določeni v členu 6(1) zakona o prostem gibanju. Poleg tega je bilo v navedeni odločbi navedeno, da bi bila zdravniška oskrba teh otrok lahko zagotovljena v Franciji in da D. A. Alokpa ne izpolnjuje niti pogojev, ki se zahtevajo za ostale vrste prebivanja, na katere se nanaša navedeni zakon.
- 17 D. A. Alokpa je v svojem imenu in imenu svojih dveh otrok pri tribunal administratif (upravno sodišče) (Luxembourg) vložila tožbo zoper odločbo ministra. To sodišče je s sodbami z dne 21. septembra 2011 to tožbo zavrnilo kot neutemeljeno. D. A. Alokpa je zoper to sodbo 31. oktobra 2011 vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču.

- 18 Zadnjenavedeno sodišče poudarja, da ni sporno, da otroka D. A. Alokpa nikoli nista živela skupaj kot družina s svojim očetom, ki je zgolj prijavil njuno rojstvo in omogočil izdajo francoskih osebnih dokumentov, ki se nanašajo nanju. To sodišče tudi ugotavlja, da D. A. Alokpa in njena otroka po njunem daljšem bivanju v porodnišnici dejansko živijo skupaj kot družina v materinskem domu in da zadnjenavedena pravzaprav nista uresničevala svoje pravice do prostega gibanja.
- 19 V teh okoliščinah je Cour administrative prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„Ali je treba člen 20 PDEU, po potrebi v povezavi s členi 20, 21, 24, 33 in 34 Listine [Evropske unije] o temeljnih pravicah, in sicer z enim ali več navedenimi členi ter ločeno ali skupaj, razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica, prvič, državljanu tretje države, ki sam vzdržuje svoja mladoletna otroka, državljana Unije, zavrne prebivanje v državi članici njunega prebivanja, v kateri ta otroka z njim živita od rojstva naprej, ne da bi imela njeno državljanstvo, in drugič, temu državljanu tretje države zavrne izdajo dovoljenja za prebivanje oziroma pozneje tudi delovnega dovoljenja?

Ali je treba taki odločbi obravnavati tako, da bi lahko navedenima otrokoma v državi prebivanja, v kateri živita od rojstva naprej, onemogočili dejansko izvrševanje bistvene vsebine pravic, ki so jima podeljene zaradi statusa državljana Unije, tudi v okoliščinah, v katerih njun drugi prednik v ravni črti, s katerim nista nikoli živela skupaj kot družina, prebiva v drugi državi članici Unije, katere državljan je?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 20 Najprej je treba poudariti, da tudi če predložitveno sodišče svoja vprašanja omejuje na razlago člena 20 PDEU, taka okoliščina Sodišča ne ovira pri tem, da predložitvenemu sodišču posreduje vse vidike razlage prava Unije, ki bi mu lahko koristili pri presoji predložene zadeve, in sicer ne glede na to, ali se je nanje sklicevalo v predstavitvi svojih vprašanj (glej v tem smislu sodbo z dne 5. maja 2011 v zadevi McCarthy, C-434/09, ZOdl., str. I-3375, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 21 Torej je treba vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, razumeti tako, da se v bistvu nanaša na to, ali je treba v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, člena 20 PDEU in 21 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta temu, da država članica državljanu tretje države zavrne pravico do prebivanja na njenem ozemlju, pri čemer ta državljan izključno sam vzdržuje mladoletne otroke, državljanke Unije, ki od rojstva prebivajo z njim v tej državi članici, ne da bi imeli državljanstvo te države članice in ne da bi uresničevali svojo pravico do prostega gibanja.
- 22 V zvezi s tem je treba opozoriti, da morebitne obstoječe pravice, ki jih imajo državljani tretjih držav na podlagi določb prava Unije o državljanstvu Unije, niso lastne pravice teh državljanov, ampak so pravice, ki so izvedene iz uresničevanja pravice do prostega gibanja državljana Unije. Namen in utemeljitev teh pravic, izvedenih zlasti iz pravice do vstopa in prebivanja družinskih članov državljana Unije, temeljita na ugotovitvi, da bi bila zavrnitev njihovega priznanja v nasprotju s svobodo gibanja navedenega državljana in bi ga odvrnila od uresničevanja pravice do vstopa in prebivanja v državi članici gostiteljici (glej v tem smislu sodbo z dne 8. maja 2013 v zadevi Ymeraga in Ymeraga-Tafarshiku, C-87/12, točka 35, in navedena sodna praksa).
- 23 Prav tako je treba poudariti, da obstajajo primeri, za katere je značilno to, da čeprav so urejeni s predpisi, ki spadajo predvsem v pristojnost držav članic, in sicer s predpisi, ki se nanašajo na pravico državljanov tretjih držav do vstopa in prebivanja zunaj področja uporabe določb sekundarnega prava, ki pod nekaterimi pogoji določajo podelitev take pravice, so neločljivo povezani s svobodo gibanja državljana Unije, ki nasprotuje temu, da navedena pravica do vstopa in prebivanja državljanom tretje države ne bi bila priznana v državi članici, v kateri prebiva ta državljan Unije, zato da ne bi bila v nasprotju s to svoboščino (glej zgoraj navedeno sodbo Ymeraga in Ymeraga-Tafarshiku, točka 37).

- 24 V obravnavanem primeru je najprej treba ugotoviti, da D. A. Alokpa ni mogoče šteti za osebo, za katero se uporablja Direktiva 2004/38 v smislu njenega člena 3(1).
- 25 Iz sodne prakse Sodišča je namreč razvidno, da status družinskega člana, ki ga „vzdržuje“ državljani Unije, nosilec pravice do prebivanja, izhaja iz dejanskega položaja, za katerega je značilna okoliščina, da materialno podporo družinskega člana zagotavlja nosilec pravice do prebivanja, tako da se, kadar je položaj obrnjen in nosilca pravice do prebivanja vzdržuje državljani tretje države, ta ne more sklicevati na to, da je „vzdrževani“ prednik tega nosilca pravice v smislu Direktive 2004/38, da bi bil upravičen do prebivanja v državi članici gostiteljici (sodba z dne 8. novembra 2012 v zadevi Iida, C-40/11, točka 55).
- 26 V obravnavanem primeru sta nosilca pravice do prebivanja, in sicer otroka D. A. Alokpa, tista, ki ju ta dejansko vzdržuje, tako da se zadevna oseba ne more sklicevati na status njunega vzdrževanega prednika v smislu Direktive 2004/38.
- 27 Vendar je v okviru položaja, podobnega temu v postopku v glavni stvari, v katerem je bil državljani Unije rojen v državi članici gostiteljici in ni uresničeval pravice do prostega gibanja, Sodišče ugotovilo, da je treba izraz „imajo“ dovolj sredstev iz določbe, ki je podobna členu 7(1)(b) Direktive 2004/38, razlagati tako, da zadostuje, da državljani Unije ta sredstva imajo, ne da bi ta določba vsebovala kakršnokoli zahtevo o njihovem izvoru, saj ima ta sredstva lahko med drugimi državljani tretje države, roditelj zadevnih mladoletnih državljanov (glej v tem smislu glede pravnih predpisov Unije pred to direktivo sodbo z dne 19. oktobra 2004 v zadevi Zhu in Chen, C-200/02, ZOdl., str. I-9925, točki 28 in 30).
- 28 Zato je bilo ugotovljeno, da če se kateremu od staršev, državljanu države članice ali tretje države, ki dejansko skrbi za mladoletnega državljan Unije, ne bi dovolilo, da prebiva s tem državljanom v državi članici gostiteljici, bi se njegovi pravici do prebivanja odvzel polni učinek, saj uživanje pravice mladoletnega otroka do prebivanja nujno predpostavlja pravico tega otroka, da ga spremlja oseba, ki zanj dejansko skrbi, in da ima lahko zato ta oseba pravico prebivati z njim med izvrševanjem pravice otroka do prebivanja v državi članici gostiteljici (glej zgoraj navedeni sodbi Zhu in Chen, točka 45, in Iida, točka 69).
- 29 Torej, čeprav člen 21 PDEU in Direktiva 2004/38 pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici podeljujeta mladoletnemu državljanu druge države članice, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 7(1)(b) te direktive, te iste določbe roditelju, ki dejansko skrbi za tega državljan, dovoljujejo, da z njim prebiva v državi članici gostiteljici (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Zhu in Chen, točki 46 in 47).
- 30 V obravnavanem primeru mora predložitveno sodišče preveriti, ali otroka D. A. Alokpa izpolnjujeta pogoje, določene v členu 7(1) Direktive 2004/38 in ali imata zato pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici na podlagi člena 21 PDEU. Natančneje, to sodišče mora preveriti, ali imata navedena otroka sama ali prek svoje matere dovolj sredstev in celovito zavarovalno kritje za primer bolezni v smislu člena 7(1)(b) Direktive 2004/38.
- 31 Če pogoji iz člena 7(1) Direktive 2004/38 niso izpolnjeni, je treba člen 21 PDEU razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se D. A. Alokpa zavrne pravica do prebivanja na luksemburškem ozemlju.
- 32 Drugič, v zvezi s členom 20 PDEU je Sodišče ugotovilo, da obstajajo zelo posebni položaji, v katerih kljub dejstvu, da izvedene pravice do prebivanja, ki jo imajo državljani tretjih držav, ni mogoče uporabiti in da zadevni državljani Unije ni uresničeval pravice do prostega gibanja, pravice do prebivanja izjemoma ni mogoče zavrniti državljanu tretje države, članu družine navedenega državljan Unije, da ne bi bil tako njegovemu državljanstvu Unije odvzet polni učinek, če bi zaradi take zavrnitve državljani Unije moral zapustiti ozemlje Unije kot celoto in bi bil tako prikrajšan za učinkovito uživanje bistva pravic, ki jih podeljuje status državljan Unije (glej zgoraj navedeni sodbi Iida, točka 71, in Ymeraga in Ymeraga-Tafarshiku, točka 36).

- 33 Če bo torej predložitveno sodišče ugotovilo, da člen 21 PDEU ne nasprotuje temu, da se D. A. Alokpa zavrne pravica do prebivanja na luksemburškem ozemlju, mora to sodišče še preveriti, ali ji ne bi bilo mogoče te pravice kljub temu izjemoma podeliti, da ne bi bil s tem državljanstvu Unije, ki ga imata otroka zadevne osebe, odvzet polni učinek, saj bi zaradi take zavrnitve ta otroka morala dejansko zapustiti ozemlje Unije kot celoto, s čimer bi bila prikrajšana za učinkovito uživanje bistva pravic, ki jih podeljuje navedeni status.
- 34 V zvezi s tem, kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah 55 in 56 sklepnih predlogov, bi A. D. Alokpa kot mati Jarela in Eje Moudoulou in kot oseba, ki zanju sama dejansko skrbi od rojstva, lahko izvedeno pravico do tega, da ju spremlja in z njima prebiva, uživala na francoskem ozemlju.
- 35 Iz tega sledi, da zavrnitev luksemburških organov, da A. D. Alokpa podelijo pravico do prebivanja, ne more pomeniti tega, da bi morala njena otroka zapustiti ozemlje Unije kot celota. Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali je glede na vse okoliščine spora o glavni stvari dejansko tako.
- 36 Ob upoštevanju zgoraj navedenih ugotovitev je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, člena 20 PDEU in 21 PDEU treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica državljanu tretje države zavrne pravico do prebivanja na njenem ozemlju, pri čemer ta državljan izključno sam vzdržuje mladoletne otroke, državljane Unije, ki od rojstva prebivajo z njim v tej državi članici, ne da bi imeli državljanstvo te države članice in ne da bi uresničevali svojo pravico do prostega gibanja, če ti državljani Unije ne izpolnjujejo pogojev, določenih v Direktivi 2004/38, ali če taka zavrnitev navedenih državljanov ne prikrajša za učinkovito uživanje bistva pravic, ki jih podeljuje status državljana Unije, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- 37 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

V položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, je treba člena 20 PDEU in 21 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica državljanu tretje države zavrne pravico do prebivanja na njenem ozemlju, pri čemer ta državljan izključno sam vzdržuje mladoletne otroke, državljane Unije, ki od rojstva prebivajo z njim v tej državi članici, ne da bi imeli državljanstvo te države članice in ne da bi uresničevali svojo pravico do prostega gibanja, če ti državljani Unije ne izpolnjujejo pogojev, določenih v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC, ali če taka zavrnitev navedenih državljanov ne prikrajša za učinkovito uživanje bistva pravic, ki jih podeljuje status državljana Unije, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi